FOLÁIREAMH VÍRIS

Dánta

Hemant Divate

Gabriel Rosenstock a chuir i nGaeilge

In eagar ag Mícheál Ó hAodha

An leagan Béarla de na dánta seo a dhein Dilip Chitre foilsithe ag

POETRYWALA

1701/1702, Whispering Palms 6-A, Lokhandwala Township,

Kandivali (East), Mumbai 400 101

An India

poetrywala@hotmail.com

An leagan Gaeilge seo: 2013

A Léitheoir Dhil!

File avant-garde a rugadh sa bhliain 1967 é Hemant Divate. Cáil air mar eagarthóir, mar fhoilsitheoir agus mar aistritheoir. Aistríodh a chuid dánta go Fraincis, Spáinnis, Urdúis, Gúisearáitis, Beangáilis, Hiondúis, Tamailis, Teileagúis, Cannadais, Mailéalaimis agus Gearmáinis. Tá sé ag cur faoi in Mumbai. In agallamh leis sa *Mumbai Mirror*, thug Hemant le fios go raibh an domhandú trí mheán an Bhéarla ag cur isteach ar fhilíocht na Maraitise agus go bhfuil an téama sin go tréan ag tríocha éigin dá chomhfhilí Maraitise.

Deir se go bhfuil 'clónáil' ar siúl, fiú i measc na bhfilí, agus an indibhidiúlacht i mbaol dá dheasca sin. An bhfuil 'clónáil' i ndán don fhilíocht Ghaeilge chomh maith? An bhfuil rian na clónála uirthi cheana féin? A léitheoir dhil, tá ceisteanna á n-ardú anseo agam. Níl a fhios agam an bhfuil na freagraí ag éinne. Is tábhachtaí ceisteanna ná freagraí, ar shlí.

Ceist eile mar sin. An bhfuil éifeacht ar bith ar an bhfilíocht a aistrítear – ó Mharaitis go Béarla agus ó Bhéarla go Gaeilge sa chás seo – ar na teangacha sin faoi seach? An cuid d'fhilíocht an Bhéarla nó fiú den fhiliocht Angla-Indiach anois é Divate de thairbhe na leaganacha Béarla de na bundánta Maraitise a dhein an file nótáilte Dilip Chitre? An cuid d'fhilíocht na Gaeilge anois é chomh maith? Tá daoine ann a ligfeadh isteach é, mé féin ina measc, agus daoine eile a déarfadh, 'Fan amach uainn, níl tú uainn, ní bhaineann tú linn, níl na dintiúir agat agus ní bheidh go brách!'

Cad a bhí ar aigne ag Goethe nuair a thagair sé do *Weltliteratur*? Litríocht dhomhanda, litríocht an domhain, an litríocht sin a tharchéimníonn ach nach séanann a fréamhacha dúchais, d'fhéadfá a rá. Thagair Hemant don 'chlónáil', focal níos scanrúla ná 'caighdeánú', an focal a d'úsáid Auerbach in aiste leis ar *Weltliteratur (The Centennial Review, Vol. XIII, No. 1, Winter 1969)*. Ach is é an rud céanna é sa deireadh, clónáil, caighdeánú. Cén chosaint atá ina n-aghaidh? Faobhar a chur ar do theanga? Sea, ach sa troid in aghaidh na clónála is í dínit an duine féin atá á cosaint againn agus is í an dínit chéanna atá fite fuaite lenár ndúchas an tsaighead is géire sa bholgán saighead againn chomh maith.

Gabriel Rosenstock

Mumbai and its Layers

(Extract from Dilip Chitre's *Introduction* to his English-translation of this volume)

Hemant is a Mumbai poet and his work bears the mark of the hectic, heady, anxious, and stressful pace and uncertainty of that metropolis.

But even Mumbai has its layers, facets, and aspects. It is mostly a city of immigrants from other cultural backgrounds who have carried into Mumbai traces, marks, and roots of other worlds. Hemant's mother tongue is Marathi and it has a dynamic, eight hundred years old poetic tradition. Since the 19th century, Marathi poetry—especially poetry written in urban, industrial, commercial, Westernised Mumbai—has undergone swift transformation.

During the last decade of the 20th century, the First IT Revolution hit the world. Its shock waves still send ripples through our sensibilities. The title of this collection, *Virus Alert*, not only characterizes Hemant's underlying theme of anxiety and panic in the idiom of this period, it prepares the reader for the uneasy reflections he or she sees in the mirror every morning. These poems were originally written in a fluent, colloquial Marathi that has a Mumbai ring and a Mumbai flavour. They talk to the reader from an intimate distance. I have tried to recreate their tonality, their intensity, their urgency, and their idiom the best I could. I have retained the local references and some non-English words and provided a minimal gloss that may help some readers if they were looking for it. Or it may not.

A poet's voice is the time and space in which his poem is located. Hemant Divate's poetry is both subjective and objective. Though it is a first person singular act of speech, the speech relates to a collective as well as a historically objective world. To trans-locate the poet's individual voice and sensibility, as well as the collective and historical space and time in which the poem is spoken, is to simulate his identity using the resources of another language. A translator has affinities with an actor; he breathes new life into appropriated material. And actors succeed only when they disguise themselves and let a character emerge. Yet the notion of an original text is the nucleus of a translation. It is what bonds the translator with the poet. After more than four decades of practising translation, I am still full of trepidation when I translate a new poet or a new poem.

A translator must know the limits of translation. His understanding of the untranslatable residue of the source text often teaches him more about what poetry is than his fortuitous fluency in making a poem out of another poem.

What is this residue? Readers will notice that I have not translated proper nouns in Hemant's poems. I have not changed the nicknames by which he refers to certain people. For instance 'Dhullu' is the pet name of Hemant's son, Dhruva. His son's image appears in some of his poems, and some poems are centred on that image. His wife, Smruti's name also appears in a poem, though in other poems she is simply 'the wife'. There are place names like 'Taki Pathar' that could be literally translated as something like 'a flat-topped hill with a water-tank'. But the specific place Hemant refers to has a special spiritual significance for the esoteric ascetic sect of the 'Natha panthi's. Landmarks in Mumbai are evoked with their proper names which as a translator I had to retain. Brand names, logos, names of corporate entities, names of movies, actors, poets, novelists, food items, historical persons, close relatives and friends, advertising slogans, internet entities, TV entities, advertising jingles, musical instruments, and so forth define the landscape and the cultural space of the source texts. The reader has to go to them. They would not by themselves reach the reader. The translator can, at best, guide them. Such words have been italicized or put between single quotes where necessary. Not knowing them will not, I hope, hinder the flow of reading.

Hemant Divate is one of the twenty or so Marathi poets that define a 1990s generation. He does not represent a generation. He belongs to it. However, this generation of Marathi poets has been thrown up by an 800 years old literary culture that is alive and looking forward. It is a generation that is making poems out of here and now, just as it has been done all along by poets.

Dilip Chitre (1938 – 2009)

Agus Scaoilfear Saor Ar Bhlúire Páipéir Mé

Cé atá ag scríobh dáin

Agus poill ann

Nach féidir a líonadh

Fiú má phacáiltear le focail iad

(Poill –

An ciúnas san inchinn, fiú, tá siad ann)

Tá an teilifís ar siúl

Is an páiste ag damhsa os a comhair

Tóin thar ceann, ceann thar tóin

Na cainéil á n-athrú aige

Táim an-mhíshásta leis

An ceart dom léasadh a thabhairt dó, nó –?

D'fhágfadh léasadh fiú

Poll sa chiúnas

Is bheadh poll sa chiúnas leis

Mura dtabharfainn léasadh dó.

Tá mé ar buile

Bhain seangán plaic asam

Tá sé basctha agam

Brúite basctha

Táim ar buile.

An scríobhfaidh mé an dán seo?

Nó an ndéanfaidh mé roinnt sceitsí don ghasúr

A ainm, slacán cruicéid, liathróid, scuab fiacla, Colgate, teilifíseán

Táim ar buile

Tá an teilifis ar siúl

Caithfidh mé smidiríní a dhéanamh den scáileán

Tá an páiste ag béicíl

Táimse ag tafann air

Tá a mhéar á sá i bpoll aige

Níl orm ach veist

Táim ag iarraidh na poill a dhúnadh

Leis an dán, leis na focail seo

Ag púscadh aníos ionam

Tá an teilifís á lasadh is á múchadh ag Dhullu leis an gcianrialtán

Tá sé á rá liomsa na cainéil a athrú ceann i ndiaidh a chéile

Go dtí go dtiocfaidh sé ar an gcainéal is rogha leis

Is gearr go mbeidh fuath aige

Don chainéal sin

Tá dán á scríobh agam

Breacaim síos focal, is focal eile

Tá ceanndánacht an bhuachalla do mo lasadh is do mo mhúchadhsa

Táim ciaptha cráite

Cathain a thiocfaidh an dán amach?

Táim ag baint díoscáin as mo chuid fiacla go corrabhuaiseach

Neomat ar bith anois

Tiocfar ar an bpoll a bhfuilim sa tóir air

Tiocfad asam féin im ghuairneán gaoithe

Agus scaoilfear saor ar bhlúire páipéir mé.

Imní

do Dhullu

Tá an cloigeann
Plódaithe le smaointe
Cad é go léir a rachadh isteach
I ndiosca crua beag mar é?
Frídín ag síneadh amach
A bhealach á dhéanamh aige
As seo go dtí áit eile
Tá eagla ag
Téaltú aníos
As ingne na gcos go dtí an ghruaig ar do cheann
Tá an inchinn laistigh den inchinn
In ann an buille pumpála
A chlos
Deac-deac deac-deac
Tá spárálaí scáileáin ar an aghaidh, áfach,

Tá na sonraí ionam
Ag éirí truaillithe

An duilleog ar an gcrann mé
Atá ite ag péisteanna?
Nó an leabhar mé
Atá ite ag leamhain?
Nó an mise an pictiúr sin nár tugadh faoi deara – Mé Féin 2000 –
Sa seó ‘Peintéirí ár Linne’
I nGailearaí Jehangir?
Nó an mé
Mo mhac ag feitheamh
Go dtuirlingeoidh an balún
A chaitheas ón séú hurlár?

Asatsa isteach sa mhac ar linn beirt é
Nach foirfe an aithris a dhéanann sé ar
‘Fuck you!’
Nó ainmneacha na gcógas mar liodán aige
Cruinn díreach mar a dheinimse é
Nuair a bhíonn tinneas air
Ní raibh tinneas riamh air
Ach éiríonn sé tinn nuair a éirímse tinn
Ná buail ró-láidir é
Scanraíonn sé mé
Ní bheidh mé róbhog orm féin

Lig dom an smaoineamh seo amháin a bheith agam

Lig dom mo ghuth féin a chlos

Deac-Deac-Deac-Deac

Nó a ghuth siúd ar an bhfón, ‘A Dhaid …’

Inniu Agus Is Úr É

Inniu agus is úr é

Cloisimse i m’aigne glór an *aarti* á chanadh in Taki Pathar

Lasmuigh tá glór Daler Mehendi

Inniu agus is úr é

Cuimhním ar an ardán gar do Balak Mandir, naíolann,

Is mé i m’aonar ag gol go géar goirt is an oíche ag titim

Anseo faoi sholas an iliomad lampaí

Táim plúchta

Agus tarraingím an corda sruthlaithe

Mothúcháin ag dul i méid

Inniu agus is úr é

An chuimhne agam ort, is tú deich; mise a dó dhéag

An bheirt againn laistiar de dhruma uisce

D’ardaís do ghúna, thaispeáin d’imleacán

Ní raibh aon chaint ar leathar an uair úd

Ach gur theastaigh uainn

Aghaidh a thabhairt ar a chéile

Taobh istigh amuigh

Táimse anois

Nocht, ise nocht

Ár gcolainn lom

Ach inár n-aigne táimid gléasta go hiomlán

An Chumhracht Sin ód Cholainn

Táim ag cuimhneamh ar chumhracht *Pond's Dreamflower* ód cholainn

Agus ar do chuid ríomhphost

Táim ag cuimhneamh

Ar ár ndlúthchaidreamh

Agus cé chomh glórach grágach is a bhí Marine Drive

Is sinn ag comhrá gan stad

Cé nach cuimhin liom anois cad faoi

Uaireanta ansin

Roinnimis toitín lena chéile

Mise nach bhfaca an taobh istigh de dhioscó riamh

Ná go dtí an lá inniu féin

Chuireas ar an méar fhada é

Tamall ina dhiaidh sin d'éirís as an tobac

Agus as an ól

Agus d'éiríomar as

An dlúthchaidreamh úd ar Marine Drive

Chloíomar lena chéile i gcónaí
Laistigh de cheithre bhalla
Amhail is dá mbeimis gafa
Níl am againn labhairt lena chéile
Suímid agus an páipéar á léamh againn

Uaireanta bíonn tae againn i dteannta a chéile
Agus má bhíonn comhrá eadrainn
Is faoin bpáiste é nó faoin dtigh
Nó, 'Cathain a raghaimid abhaile?'
Glaoch gutháin amach sa lá
Ag fiafraí dá chéile
'Conas taoi?'

Agus na hoícheanta seo ní hé cumhracht *Pond's Dreamflower*
A éalaíonn ód cholainn
Ach cumhracht an allais thraochta a thaitníonn is nach dtaitníonn liom

Nuair Nach mBíonn an Bhean sa Bhaile

San árasán ceithre sheomra seo
Nuair nach mbíonn an bhean sa bhaile
Bhraithfeá thar a bheith uaigneach
Ní bhíodh sé mar seo sular phósamar

D'éiríos
Caithfidh torann éigin a bheith ann
Chuireas an teilifís ar siúl
Maolú ar an uaigneas í an teilifís
Is geall le bean leapa in áit do chéile mná í an teilifís
Cé go bhfuil nithe áirithe lárnacha nach féidir a dhéanamh léi
Nuair atá rud éigin uait, tugann sí duit an ní nach bhfuil uait
Is nuair nach bhfuil rud éigin uait, tugtar duit í ar a shon san
Déanann an teilifís pleidhce amadáin díot
D'athraíos go dtí Cainéal V; déanann sé go leor torainn

Agus mo chuid fiacla á scuabadh agam
Thosnaíos ag smaoineamh
Ar líon mo chuid fiacla agus
An t-am a thógann sé orm iad go léir a scuabadh
Bíonn an iomarca smaointe neafaiseacha ag duine

Stopas ag smaoineamh
Bhí bainne is uisce á dtéamh agam le haghaidh tae
Caife a bhí uaim dáiríre
Ach ó thosnaíos ar thae a dhéanamh, arsa mise liom féin
Tá sé chomh maith againn braon tae a bheith againn
Bíonn gach aon ní atá uait de shíor idir roghanna
Ní fhaigheann tú do rogha fiú agus do bhean i láthair

Seo liom go dtí an leithreas
Mar sin d’ardaíos an fhuaim ar Chainéal V
Chuireas an t-uisce ag rith i dteach an asail
Caithfidh torann a bheith ann, an t-am ar fad
Nó d’éireofá suaite
Leanas orm ag léamh an pháipéir agus mo chac ag titim
Ach níor éirigh liom folmhú iomlán a dhéanamh ainneoin
Gur chaitheas toitín roimh ré
Bhí sé de cheart agam díriú ar an gcac
Seachas a bheith ag smaoineamh ar an saol
Agus mo chac á dhéanamh agam
Seans gurb in an fáth nach bhfuil mo phutóga folamh fós

Bhíos sona is mé do mo bhearradh féin
Mar is maith liom an boladh ón ‘Old Spice’

Ach bhí dua ag baint leis an bhfolcadh

Caithfidh mé fiafraí de dhuine éigin

An féidir seampú a chur ar do chlúmh

Chomh maith le do chuid gruaige

Tá sé ag fás go tiubh orm ach níl am agam é a bhearradh

Agus bíonn tochas orm is mé i measc daoine

B’fhéidir go bhfuil sail chnis orm

Agus cad faoin gclúmh eile sin?

Chuireas slis aráin sa tóstaer

Agus nuair a leathas cáis ar an tósta

Bhraitheas ar chúis éigin

Go rabhas-sa im shlis aráin

Agus tar éis smeadar ime a chur orm

Caitheann daoine liom mar is maith leo

Deacair a rá

Thosnaíos ar *Kal* a léamh

Agus tháinig arraing im chosa is i m’inchinn

Caithfear *Kal* – ‘An Arraing’ – a léamh

Agus nuair a aimseoidh tú suíochán duit féin

Imeoidh na harraingeacha go léir

Tar éis dom éirí amach ag Críochfort Victoria

Ghearras mo shlí tríd an slua is mé ag machnamh ar chúraimí an lae

Suas liom go dtí an phictiúrlann, an Capitol

Bíonn focin drochscannáin á dtaispeáint sa Capitol.

Murach sin bheadh sé deas éasca

Breathnú ar scannán agus dul abhaile ansin.

Bheartaíos ansin go mbreathnóinn ar mhórchlár fógraíochta an Blitz sa Hutatma Chowk

Fuaireas *share-a-cab*

Cac mo ghadhair! Dhearúdas breathnú ar na béithe lasmuigh

Den phictiúrlann 'The Eros' inniu

Stánas ró-fhada ar an bpóstaer lofa úd de *Hindustani*

Bhaineas amach 126, Mittal Towers, Sciathán B

Tá an *cunt*asóir sin déanach arís inniu

An *cunt*óir réidh le liosta de jabanna an lae

Sular bhaineas amach an áit in aon chor

Nach leamh mar atá cúrsaí

Ba cheart nós oifige a bheith ann póg a thabhairt dá chéile

Nó

Dá mbeadh an fonn sin ort, dlúthbharróg

Mar seo a leanas clár an lae

11:00 cruinniú foirne

11:30 cúrsaí Amirati Puris Lintas

12:15 Trikaya

Im a chuimilt le duine éigin chun lón a ghlacadh liom inniu

San iarnóin

Cuairt a thabhairt ar HTA, Triton, Adfactors

Gan choinne

Tá bastaird HTA ró-shotalach

Samantha Fox ina steillebheatha is ea an fáilteoir ag Triton

Is deacair a rá an ceart díreach breathnú uirthi nó labhairt léi chomh maith

Ar fhilleadh abhaile dom tráthnóna

Ní heol dom

An tuirse atá orm nó fearg

Déan dearmad anois air an lá atá thart

Níl ionam ach ainmhí clóis á choimeád ag an gcathair seo

An ceann sin atá ag smúrthacht timpeall na cathrach an lá ar fad

Lá i ndiaidh lae

Ag iompú id focin rolla pháipéar nuachtáin

Agus fabht air, nach bpriontálfar,

Nó an príomhrud atá laistiar d’fhógra

Máistir striapach, máistir striapach, máistir striapach

Cúpla taoscán istoíche

Ansin an bia pacáistithe

Toitín ansin

Stracfhéachaint ina dhiaidh sin ar chomhfhreagras gan tábhacht

Luí siar ar an leaba gan tábhacht

Milan Kundera a léamh

Leamhas orm, ansin dánta Dilip Chitre

An ríméad a bhain le dul in airde ar Zebunnisa, níl an Draíocht

Sin le fáil sa phlibínteacht

Siúlaim síos suas de chéim chothrom san árasán

Luím siar agus surfálaim na cainéil theilifíse

Coinním an *Ekun Kavita -1* ar an leaba

Agus damnú air, ansin mura bhfuil an tuar nite,

Sruthlaímse m'fhearúlacht go léir is ansin an lá ina iomláine

Isteach in oíche an árasáin ceithre sheomra seo

□

Pedru Uncle (Uncail Pedro)

A Uncail Pedro
D’fheall do ghéaga ort ina gceann is ina gceann
Do chathaoir uilleach adhmaid
An luaithreadán ina gcuirteá an *bidi*
Do phota caca
Siosarnach do Bhíobla thréigthe
Agus gan ach Críost frámaithe amháin fágtha
Braithimse do láithreacht i gcónaí
Id shuí sa chathaoir uilleach, ag casachtach is ag clamhsán
Bidi á chaitheamh agat go suaite
An saol ag dul i do choinne
Ach níl tú in ann
Siúl timpeall an tseomra go corrathónach
Corraíonn do bheola
Ach níl tú in ann aon fhocal a rá
An deatach a thagann amach as an m*bidi* sin agat
Craplaithe ar do nós féin

Os comhair an phictiúir fhrámaithe de Chríost
Monabhar de phaidir, is i d’intinn amháin atá sé,

Monabhar is ea do cholainn ar fad

An phaidir dheireanach, seans, duitse agus dúinne

Ba nós leat fiafraí de gach éinne

‘Cad tá ar bun agat na laethanta seo?’

Ní raibh faic ar siúl agamsa an uair úd

Ach ag scríobh dánta

Agus arsa tusa,

‘As do mheabhair atá tú!’

Ach léiteá mo chuid dánta ar a shon san

Agus an dúspéis agat iontu

Agus arsa tusa,

‘Nuair a bhíos-sa ar coláiste

Scríobhas dánta

Ach ar mire glan a bhíos,

Lagóidh an éigse thú, a mhic,

Nuair d’éiríos as an scríbhneoireacht

D’éiríos as a bheith buartha faoi dhaoine eile

Agus deineadh tréanfhear díom.’

Bhís gan chompánach ar feadh do shaoil

Dílleachta a bhí ionat ar feadh do shaoil go léir

Níor thug éinne grá duit

Agus anois faoi sholas 0-vata

Caithfidh gur an-tréigthe ar fad iad focail an Bhíobla
Díreach mar a fhéachann tú féin, tréigthe,
Dar linne

Trí bharraí na fuinneoige
Is dócha go bhfeiceann tú
An lá ag iompú ina oíche
Agus tú ag tomhas go garbh cén t-am é
Níl tú ag súil le cuairteoir ar bith
Agus má tá aon ní in aon chor a bhfuil tú ag súil leis
Is ag súil leis an bhfuinneog atá tú agus na séasúir go léir
A bhraitheann tú tríthi
Ag súil go dtitfidís ort ina nduilleoga
Agus tú ag súil, is tú go hiomlán leat féin,
Go smaoineofá sa deireadh

Ar do shaol
Go ciúin
Is tú ag guí chun Íosa
Agus d'anam bocht suaite
A Uncail
Ní le héinne thú
Cén duine a smaoineofá air?

Agus má smaoiníonn tú siar ar do shaol

Cén chuid de is fiú smaoineamh air?

Anois,

Nuair a smaoinímse ort braithim

Go leagfaí mise, leis, nóiméad ar bith

Ach

Coinním orm

Mar táim as mo mheabhair, a Uncail,

Tá dánta fós á scríobh agam,

Is mé glan as mo mheabhair.

Dánta Tinnis

1.

Ag éirí ar maidin agus tús curtha leis an masmas ar fad
Gan aon chac glan ann
Gan aon mhún glé
Táim focáilte ag an aigéadacht
Bhordálas an traein i m'aonar
Gach éinne ar an traein ag stánadh orm
An bhfuilim éagsúil leo?
Níl aithne agama ar éinne a labhróinn leis
Conas a bhainfidh mé amach V.T.
An mbainfidh mé amach go deo é?
Má tharlaíonn rud éigin do ar mo bhealach ann dom
Cé a thabharfaidh go dtí an t-ospidéal mé?

Cad air a smaoineodh mé
Ar an traein phlódaithe seo?
Ní ligtear duit focin taibhreamh na súl oscailte
A bheith agat na laethanta seo
Níl dóthain muiníne ag daoine as a gcuid brionglóidí
Pointe amhain a bheith ar d'aire agat – an bhfuilim ag análú i gcónaí?

2.

Nílim in ann an nuachtán a léamh *et cetera*

I ndiaidh gach ceannlíne iompaíonn m’aire ar an análú

Na laethanta seo níl puinn leabhar Maraitise ann is fiú a léamh

Is deacair díriú ar an mBéarla

Nuair a thosnaím ar an mBéarla a léamh

Bíonn teannas orm

An bhfuilim ag análú i gcónaí?

Dá mhéid é an teannas is ea is mó an mearbhall

Éiríonn tú corrthónach ansin

Aigéadacht sa mhullach air sin

Tuilleadh corthónachta dá bharr sin

Tuilleadh aigéadachta . . . arís . . .

Corrthónach, an bhfuilim ag análú i gcónaí?

Táim

Tá análaú ar siúl agus ar chúis éigin dírím m’aire air

Arís is arís eile, an aird á díriú ar an análú

Leanann an t-análú ar aghaidh

Is é sin le rá leanaim orm ag análú

Agus an inchinn lenann sí ar aghaidh

Tá fabht ar an análú ach leanann sé ar aghaidh mar sin féin

Tá piollaí tugtha ag an Dochtúir dom chun go leanfaidh m’inchinn ag feidhmiú

Ní hea, tá piollaí tugtha aige dom chun nach mbeadh aon rud cearr le m'inchinn

Ní hea, tá piollaí tugtha aige dom chun go leanfainn orm ag análú

Ní hea, tá piollaí tugtha ag an Dochtúir dom chun nach ndíreoinn m'aird ar an análú

Ní hea, níl piollaí tugtha ag an Dochtúir dom chun go leanfadh m'inchinn ag feidhmiú

Ní hea, tá piollaí tugtha ag an Dochtúir dom chun go mbeadh airgead agam a d'íocfadh as na billí

Ní hea, tá piollaí tugtha ag an Dochtúir dom chun go leanfainn orm ag tógáil na bpiollaí

Cén fáth mar sin ar mhol an Dochtúir domsa, aindiachaí-diachaí

Om Namah Shivaya a aithris

An mian leis an Dochtúir go n-iompóinn?

B'fhéidir go bhfuil piollai tugtha ag an Dochtúir dom

Chun go gcreidfinn ann

B'fhéidir go bhfuil piollaí tugtha aige dom

Chun go leanfainn orm ag aithris

Om Namah Shivaya

Stop na piollaí

Stop *Om Namah Shivaya*

Stop an t-análú.

3.

Dhá uair a tharla sé, sin an méid, a Dhochtúir,
Go raibh fonn orm lámh a chur im bhás féin
An chéad uair
Nuair a chuas as mo mheabhair beagnach
Ag iarraidh m'aird a thabhairt ar an análú
Ansin níos déanaí
Nuair a léas sa nuachtán
Faoin gcailín seo a chuir lámh ina bás féin
Toisc í a bheith bréan de bheith tinn
Cén fáth, a Dhochtúir, a mbraithimid mar sin uaireanta?
A Dhochtúir, abair liom
Nuair a fheicimid duine atá as a mheabhair cén fáth
A gceapaimid go bhfuil an baol ann go raghaimisne, leis, ar ár meabhair?
A Dhochtúir, cen fhaid a thógfadh sé ort dul as do mheabhair?
Na piollaí seo, cad i gcomhair iad?
Chun nach raghainn as mo mheabhair?
Nó chun an gealtachas a chur ar an méar fhada?
Ó tuigim,
I dtreo is nach mbeinn saghas, go bunúsach, iata
Cad is brí le bunúsach, a Dhochtúir?
A bheith beo, nó a bheith ag scríobh dánta?
A Dhochtúir, an beo dom chun dánta a scríobh
Nó an é go scríobhaim dánta toisc gur beo dom?

4.

Breacadh an lae beagán agus ar sise go glórach

Féach air sin! Na daoine sa tionóntán thíos

Deir siad go n-éiríonn an bhean sin ar maidin agus go dtosaíonn

Sí ar na chapatti a dhéanamh

Cleatráil potaí is pannaí

Amach linn ar an mbalcóin chun an scéal a sheiceáil

Níl éinne amuigh ann

Ansin tar éis lóin ar sise liom

Ná téir síos ansin

Tá daoine ag feitheamh leat ansin

Tá siad chun tú a bhascadh

Arsa an síciatraí,

Seachmaill ag cur as di; féachfaidh mé cad is féidir a dhéanamh

D'insíos an méid sin dom chara, an file, is ar seisean,

Bíonn filí timpeallaithe ag nithe mar sin

Seachmaill

Agus bhris sé amach ag gáire

Dán Leighis

Arsa an Dochtúir, *cad atá ort?*

Deirimse leis,

Tá m'aird agam ar an análú

Tá m'aird agam ar bhuillí an chroí

Braithim go bhfuil

M'anáil chun stopadh nóiméad ar bith

Stopfaidh mo chroí

Braithim go bhféadfainn titim im phleist nóiméad ar bith

Táim tuirseach den saol

Ní dóigh liom gur fiú aon ní a dhéanamh ná gur fiú a bheith beo

Tá fonn orm lámh a chur im bhás féin

Bíonn eagla orm an t-am ar fad go gcaillfi mé

Bíonn eagla orm an t-am ar fad nach gcaillfí mé

Tá eagla orm go dtarlóidh rud éigin dom

Braithim go bhfuil m'aigne éirithe an-lag

Is minic a bhraithim suaite

Ritheann sé liom arís is arís eile

Go mbraithfidh mé suaite nóiméad ar bith anois

Is pleidhce ceart mé is mé ag smaoineamh ar an eagla an t-am ar fad

Nílim in ann éirí as a bheith ag smaoineamh

Bíonn masmas orm de shíor

Bíonn an galar dubhach orm

Cuireann an galar dubhach masmas orm

Bíonn imní orm go mbeadh an galar dubhach orm nóiméad ar bith anois

Bíonn eagla orm go mbeadh masmas orm de dheasca an mhasmais

Scrúdaigh an Dochtúir an leictreacardagram

Scrúdaigh sé an brú fola

Dhein sé tástálacha fola orm

Scrúdaigh sé sampla dem mhún

Scrúdaigh sé mo chac

Arsa an Dochtúir liom,

An mbraitheann tú daigh i do bholg?

Braithim, arsa mise, *tá aigéadacht ag cur as dom*

Arsa an Dochtúir,

Caithfidh go bhfuil iatacht ort

Tá, arsa mise

Ar seisean,

Ní chodlaíonn tú go maith, an bhfuil an ceart agam?

Tá.

Is fuirist cur isteach ort, an bhfuil an ceart agam?

Tá.

Níl tú in ann díriú ar do chuid oibre.

Níl.

Braitheann tú uaigneach, nach mbraitheann?

Braithim.

An mbraitheann tú gur mhaith leat duine a bheith id theannta an t-am ar fad?

Braithim.

Sula dtéann tú go dtí an leithreas in aon chor bíonn eagla ort

Nach mbeidh an dath ceart ar do chac?

Sula scaoileann tú do mhún bíonn eagla ort

Nach n-éireoidh leat do mhún a dhéanamh in aon chor?

Caithfidh go bhfuil tú ag éirí bréan den ghlacaireacht?

Caithfidh nach bhfuil do bhod in ann éirí a thuilleadh

Is go bhfuil eagla ort nach mbeidh tú in ann do shíol a sheadadh níos mó?

Sea, sea, sea, sea, a deirimse.

Arsa an Dochtúir, *níl faic ort, hipeacoindre*

Arsa an Dochtúir,

Tóg Anaphranil 10 mg dhá uair sa lá

Agus déan cleachtaí intinne

Dean cúpla mantra a aithris

Deinimse fein é – Om Namah Shivaya

Arsa mo chara, an file,

An gcreideann tú i nDia?

Creidim is ní chreidim, a deirimse

Ar seisean*, is maith leat an fhilíocht, tá súil agam?*

Is maith, adeirimse.

Ar seisean, *bí ag dordán duit féin idir dhá thasc*

An dán is rogha leat

Arsa comhghleacaí liom san oifig

Dein gligíní fógraíochta a aithris duit féin, gligíní fógraíochta ar nós

Buland Bharat ki Buland Tasveer Hamara Bajaj

Nó Kal Bhi Aaj Bhi Kal Bhi VIP agus mar sin de

Cara nua ar sise,

Bí ag dordán amhrán nó dhó as na scannáin duit féin

Dúirt cara liom atá ina dhochtúir,

Níl ar siúl ag an síciatraí sin ach robáil na n-othar

Má tá slaghdán ort tóg Avil

Tóg Omez agus Aciloc in aghaidh na haigéadachta

I gcás gnáth-theannais tóg Zocam

I gcás hipirtheannais tóg Ciplar 10

Tóg Fenzal in aghaidh na himní

Má tá do shrón stoptha tóg braonta Nasivion

Sin é é

Má bhíonn an aigne go breá beidh an cholainn go breá leis

Sin an fáth a mbím ag aithriseoireacht

Tógaim Anafranil 10mg

Táim ag fanacht go mbraithfidh mé níos fearr

Braithim go mbraithfidh mé úrnua agus díograiseach

Lá ar bith feasta

Fonn orm leabhar a léamh

Codladh breá a dhéanamh

Análú go réidh

Beidh buillí an chroí normálta

An cac normálta

Mún normálta

Braithfidh mé go mbeidh orm a bheith beo

Go gcaithfidh mé a bheith beo

Aonghnéitheacht

Agus dánta le filí comhaimseartha á léamh agat

Ní bhraitheann tú an eilifint ina hiomláine

Ar nós na ndall i bhfabhalscéal

Chakradhara

Braitheann tú é mar a bheadh colún ann, falla, agus mar sin de

Mar sin b’fhéidir

Má chuirtear dán leat timpeall

Agus ainm duine eile air

Ní chuirfidh sé puinn

Leis an teanga

Tá Mé

Tá dearmad á dhéanamh agam

Orm féin

Níl rian fágtha de dhath,

Foirm, friotal, tadhall, brí, nílid ann

Níl Dia fágtha

Tuismitheoirí, gaolta,

Níl aon ní fágtha,

Sainaicme, abair, aicme, creideamh, náisiúntacht, teanga, script

Anáil, aigne, colainn agus anam

Táim ag síneadh amach

Lastall den bhreith is den bhás

N'fheadar

An ag teacht ar an saol atáim nó á fhágáil

Nó an *Samadhi* nach féidir a mhíniú atá romham

Áit nach

Ann dom

Staighre *‘Welcome 352’*

Suas staighre

an ‘Welcome 352’

leis an mbeirt

againn

a dó a chlog ar maidin

sé thaoscán fuisce ólta againn

bhí na seomraí leis na cuirtíní ar chlé

isteach sa tolglann linn ar dheis

na béithe sa tolglann ina suí ar bhinse

fo-ghúna, caimse is blús á gcaitheamh acu

bhí dealramh acu lena gcuid cuarán féin

a bhí caite ar an urlár
pictiúr frámaithe de Sai Baba ar an bhfalla
agus os a chomhair bhí luaith na túise is na gcipíní solais
cuid acu agus rumaí á imirt acu
cuid eile ag imirt *2s*
ach tá súil á caitheamh ag na cailíní orainn
faoi mar ba chreach a bhí ionainn
roghnaigh mo charasa cailín an-ghnéasach
is gan uirthi ach peireacót is blús
ar seisean liom, 'Lean ort, tusa leis –'
'An as do mheabhair atá tú?' arsa mise leis
anois táim im shuí mar a bheadh stumpa éagumasach ann
sa tolg maisiúil os comhair na gcailíní
agus fiafraím díobh cad is ainm dóibh

Mé ag draidgháire go baoth
fiafraíonn duine acu díom, 'An dteastaíonn uait é a dhéanamh?'
Ní dheinimse é, a deirimse
arsa duine acu, 'Tá go maith!'
ní thugann an duine eile aon aird orm
lasas toitín le haghaidh Manju
ach dhiúltaíos rumaí a imirt léi
mé ag caitheamh toitín i ndiaidh toitín

ag breathnú orthu

agus iadsan ag cliúsaíocht liom

í siúd a raibh gúna buí uirthi

lean sí uirthi ag stánadh orm

chúbas isteach ionam féin

mo lámha mo chosa mo shrón mo chluasa mo cheann m’aigne etc.

iad go léir á dtarraingt isteach ionam féin faoi mar ba thoirtís a bhí ionam

agus táim á rá liom féin

nach fuirist é a rá

fiú stripach caithfidh sí a cuid a thuilleamh

nach deacair a bheith beo

Ní Ceart do Dhán a Bheith ag Coinneáil na Leapa

Dán briathar-iata

An craiceann ag éirí garbh

Tá sé corrthónach, tochas air

De réir a chéile éireoidh na cneácha ábhraithe

Agus beidh drochbholadh uathu chomh maith

An teanga in ísle brí faoi mar a bheadh cuirfiú uirthi

Focail ina dtost faoi mar a bheadh cosc ar a dteacht le chéile

Agus dianphatról mar seo ar siúl ní féidir bríonna a mhallú

Faoi mar ba mhaith leat

Nach suaite ataoi

Gan fonn ort cuairt a thabhairt ar leabharlann, bailiúcháin leabhar a fheiscint

Dul ar an ól

Seáp a thabhairt faoin trá

Bréan de chumhracht na mbláthanna atá tú

Níl fonn ort litreacha a scríobh

Níl fonn ort an post a oscailt

Fonn ort an fón a sheachaint

Ní bhraitheann tú gur fiú bacadh leis an gcoinne sin
Bíonn seadadh roimh am le linn comhriachtana
Ní bhíonn an bod sách crua le haghaidh glacaireachta
Bíonn tart ort; ní bhíonn fonn ort uisce a ól
Bíonn ocras ort; ní bhíonn fonn ort dinnéar a ithe
Bíonn do chuid brionglóidí leamh
Agus tú ag taibhreamh feiceann tú leabhar nótaí leat lán de dhánta á dhó
Braitheann tú chomh maith
Gur bacach bóthair atá ionat
Ag imeacht ó áit go háit agus dánta á lorg agat mar dhéirc
Anois, chun folmhú putóige a éascú
Tugadh einime don dán
Tá cóir leighis rialta á cur ar an teanga cheana féin
Tá an inchinn i mbun aclaíochta éadroime leis an aibítir
Tá na cealla á n-imchuimilt go séimh ag gramadach
Táim tosnaithe ar leabhair a léamh
Plé ar léirmheastóireacht ar an bhfilíocht agus mar sin de
Tá mé do mo scrúdú féin go criticiúil
Nóiméad ar bith anois braithim
Go dtosóidh an líne – an cat leisiciúil sin de líne atá sínte ansin is í ar tí
méanfach a dhéanamh – go dtosóidh sí ag pocléimneach thart i meadarachtaí
Aimseoidh briathra a nguth

Tosóidh bríonna ag feadaíl go haerach

Nóiméad ar bith anois saolófar líne filíochta

Nó dán, dán gairid nó fada

Pé rud a tharlóidh ní ceart go mbeadh dán

Ag coinneáil na leapa is é i mbarr a mhaitheasa

Meánteocht Riachtanach an Fhocail le go nÚsáidfí i Líne Filíochta É?

Cad is meánteocht

Riachtanach an fhocail

Le go n-úsáidfí i líne filíochta é?

Bhaineas triail as le dán

Chuireas teirmiméadar faoi ascaill na bhfocal

Agus

Chuireas na focail i línte

Tamall ina dhiaidh sin

Bhí ina stoirm cheart

Mar go raibh drochéifeacht ag an difríocht

Idir an teocht istigh sna focail agus an teocht lasmuigh díobh

Ar atmaisféar na línte

An rud a chuir eagla orm

Ná go bhféadfadh sé tarlú

Agus mé ag siúl ar an tranglam a cruthaíodh

De dheasca na línte a raibh brí láidir leo

Ag cur brú ar línte a raibh brí lag leo

Go sleamhnóinn is go dtitfinn de thimpiste

Thar an scríbhneoireacht reatha

Nó

Go bhféadfadh líne (agus mórtas thóin gan taca ag baint léi) craiseáil anuas orm

As dán nua a bhíos chun a scríobh

Dán gan dealramh is brú íseal ann

Nó go mbuailfeadh

Scrios mé

Le teann eagla

Cuirfidh mé deireadh leis an iarracht seo (más go drogallach féin é)

Ar dhán a scríobh

Anois tá an tsaotharlann féin á dúnadh agam

Beannacht

Ar nós luaith

Toitín

Éirímid

S-c-o-i-t-e

Dínn féin

Múchtar

Ár n-airdeall

Sa luaithreadán

Braithimid neamhchinnte

Is f-o-l-a-m-h

Ag maireachtáil idir an bhrionglóid agus an réaltacht

Sin an chúis

A bhfuil beannacht ar aigne agam

Ach ní chuirfidh mé

Chugat í

Pictiúr

Tá an péintéir á lorg agam

An té a d'fhág an pictiúr seo neamhiomlán

D'fhéadfadh nach raibh na dathanna

Anseo sách maith

Nó

B'fhéidir gur éirigh sé tuirseach

Den chanbhás féin

Cheapfá go mbeadh teorainneacha an phictiúir

Leagtha síos aige

Sa tslí go mbeadh beatha iomlán ag an bpictiúr

I mbrionglóid ar cuireadh tús léi lastall de theorainn áirithe

Ní féidir cur suas

Leis an mbacaí seo gan teorainn

Tá gach aon líne sa phictiúr seo bacach

Ní gá duit ach lámh a leagan

Ar an bpictiúr seo

Agus beidh scoilt ann

Scoilt sa phictiúr agus sa té a leagfadh lámh air

Mar sin tá eagla ar gach éinne

Dul in aice leis

Le blianta fada anois tá an pictiúr ag feitheamh leis an bpéintéir

Le déanaí tá an feitheamh fiú

Ábhairín bacach

Uaireanta bhraithfeá

Go mb’fhéidir go dtiocfadh sé

Chun an pictiúr a chríochnú agus bailiú leis

D’fhéadfadh go bhfuil seisean ag lorg an phictiúir

Is gan teacht aige air

Bheadh eagla orm

Go mbeinnse mar sin

Neamhiomlán

Cad a Dhéanfaidh Mé Ansin?

A stóirín

Cois leaba an dáinín bhig seo a shuímse

Agus mo shaol á dhó

Im lámh chlé

Mar go ndiúltaíonn tú labhairt liom

Labhraímse, leis, teanga na gcomharthaí ceiste guagacha

Ionamsa

Anois, leis,

Tá corpán nár éilíodh agus nach n-osclódh a bhéal

Lean ort ag cuimilt an dobróin i gcíocha nochta

Uaireanta um thráthnóna

Leanann bláthanna tadhaill ag titim

As anáil

Agus éiríonn an bhroidearnach pheacúil sna cealla

Dofhulangtha

Ansin, a stóirín, cad is ceart dom a dhéanamh?

Cad a dhéanfaidh mé ansin?

Pictiúir á samhlú againn ionainn féin

Agus pictiúir á samhlú againn ionainn féin
Ní thuigtear faic i dtaobh an phictiúir
Agus fágtar inár staic sinn inár seasamh
Lasmuigh den phictiúr dála an teidil a bheadh air
Faoi mar a bheadh an bhrí iomlán ionainn féin
Is gan ar ár gcumas go leor pictiúr atá istigh ionainn a thuiscint
Ordaíodh na pictiúir ina sraith
Sa ghailearaí inmheánach
Bogann tú is tú istigh
Ó phictiúr amháin isteach sa chéad phictiúr eile
Nó, go deimhin,
Bogann gach duine againn
Ó fhráma amháin isteach i bhfráma eile
Agus bíonn an pictiúr atá istigh ionainn go léir
Ag gliúcaíocht
Ag faire amach
Don phictiúr ata á iompar
Ag an neach daonna ar aghaidh
An té atá ag bogadh amach asainn

Agallamh

Cuireann tú aigéan de chomhráite príobháideacha díot
Fad is atá taca á chur le gaineamh do chuid cainte
Ag cloí le mo chuid taibhreamh
Cuireann tú dinglis sna taibhrimh
Agus an bealach ar fad ag éirí níos boige an t-am ar fad
Lorgaím an dorchadas id lár a bheireann greim ort
Ó dhealbh cloiche ghreanta go a chéile
Agus ní bhuailim ach i m’aghaidh féin arís is arís eile
Ní heol dom cad iad na bráisléid mhurnáin
A dhéanann clingeadh ionam i gcónaí
Cé a chuir coiscéimeanna ag siúl amach asam féin
I gcló cheana sa dorchadas
Nó an dealbha iad seo
De chaidrimh aineoil
Greanta ar bhallaí dúra?

An Mhuir Bhalbh

An mhuir bhalbh

Nach féidir a bhrú

Uait féin

Agus fiú más linne í

Níl ionainne ach grabairí

Ar chosán

Is leathan í

Smaoineamh ag dul go tóin poill inti

Ó aigne go haigne

Nach féidir d’éinne a insint d’éinne

Ná dó féin

Corrthónacht shoineanta í

A thagann roimh an chéad suirí

Agus a shreabhann ar aghaidh

Trí spéirlingí measartha anála

Nuair a théann báid na bhféidearthachtaí

Béal faoi

Crochtar an dorchadas ar phionna

Agus leanaimid orainn ag fiafraí cén treo ina ngabhann sí

Is ansin a bhíonn deireadh leis an mbuille faoi thuairim

Mar níl an mhuir bhalbh ag dul in aon áit

Is fós níl sí ina stad

Paidir-1

Siosarnach dhofhulaingthe na gceall is iad ag broidearnach
Ag rith tríd an gcraiceann
Agus trí gach aon chill
Casadh freangach
Na gcrómasóm i ndlúthchaidreamh uafar
Sula ndéarfá do phaidir chun tadhaill
Nach ciúin í an spéirling atá istigh ionam
Anois, ag lámhacán trí mo chuid néaróg
An teanga istigh ionat plúchta
Go dtí an uair nach stadfaidh na paidreacha uile
Chun na dofhulaingtheachta
Leanfaidh an drumadóireacht seo
Istigh inár gcnámha
Go dtí sin leanfaidh bualadh támhnéalach na gciombal –
Caismirt ár gcraicinn –
Ag feitheamh leis an iomann deiridh chun na dofhulaingtheachta

Tadhall

Ar mire, is mé gafa tríd an mire
Do thadhall ina phicéad ar anáil mo bheatha
Do thadhall santach
Is mo ghuth-cholainn á ghearradh aige de bhuille tua
Agus de réir mar a lascaimse go cráite
Lámha na mbrionglóidí
Gach cneá díobh ina gceann is ina gceann
Ag doirteadh fola óm cholainn
Is iad seo pianta báis mo chuid taibhreamh
Ingne ró-fhada
Agus an dúil mhire acu á crúbáil
Táim imithe le gealaigh is mé
Ag rith anois
Trí do cholainn go léir

Ar Deic

Staighre doircheachta anseo idir péire ceathrúna is péire eile

Agus deic ollmhór anseo

Tá luch ar an deic

Préacháin ag piocadh aisti is bailíonn leo ansin

Is poll ar aon mhéid le rinn snáthaide an poll seo

Agus tost ollmhór sollúnta ann

Éirím is cuirim an ruaig ar na préacháin

Ach cad as do na préacháin sin a eitlíonn ar gcúl

Agus cad sa diabhal é seo

Na daoine seo ag siúl ar gcúl ar an uisce

Na gluaisteáin seo is na sluaite móra

Aisiompaithe ón gcúl

Cén solas é seo – aisiompaithe

Ag teacht ón aigéan

An deic í seo nó gníomh iontach asarlaíochta?

Agus an long seo

Nach féidir a choimeád ar ancaire níos mó

Táim im luí ar ancaire agus iompaithe in airde ar nós Mohenjo-daro

Mar chuid de shibhialtacht mhór nach eol dúinn cad d'imigh uirthi

Paidir -2

An tost trína dtéann farraigí análaithe

I gcónaí ag lamhacán

Ríocht úd an tosta í seo

Ina bhfuil domhan

De mhire ghlórach

Cuirim os comhair m'aigne

Cros

Leánn paidir síos

Isteach i m'aigne

Agus nuair a mhúchaim cúpla líne a bhí trí thine

Sa chéasadh beo seo

Siúlaim liom ar aghaidh ó phaidir isteach i bpaidir

Ansin

Na coilm a eitlíonn i m'aignese

Saolaítear ag do chosa iad

Báid

Cad iad na línte seo

A scríobhtar gan focail san aigne

Agus nuair a léitear iad, mo chloigeann ar leathmhaing,

Bláthaíonn siad i do shúile de shíor

Seasmainí de línte

Agus m’aigne

Mar bháid pháipéir a scaoilfí san uisce

I bhfostú thall is abhus

An mó bád mar iad

A chruthaigh mise is tusa

Agus nár lean dá gcúrsa ar snámh

Mar sin cad atá i ndán don bhád seo

Agus í ar ancaire go dtí an lá inniu féin?

Cabhail

Is iomaí nathair atá ina corna thart ar an gcloigeann seo

Táim á baint nathair i ndiaidh nathrach

Ach fáisceann nathair nua a lúb tharam arís

Faoi loinnir lag an laindéir

Féachaimse ar mo scáil is aimsím

Cabhail na scáile lán go bruach le huimhreacha

Mo shúile mo shrón mo chluasa iad uile i gcnuasaigh aíbitreacha

Mo lámha is mo chosa ina n-uimhreacha is ina scripteanna

Agus nuair a mhuirním an chabhail

Féach

Tadhall lách na doircheachta féin a mhothaím

Taibhrimh a líonadh le min sáibh

Ní thagann tú
Gar do na móimintí sin atá greamaithe in aice láimhe
Ansin éiríonn aghaidh bhuartha na doircheachta
Níos aite is níos aite fós
Cluas ghéar á cur agam orm féin
Is mé ag éisteacht le bláthanna ag titim
An ceart siúl nó nach ceart
Achar silteach na beatha uaigní
Ón mbás seo go dtí an chéad bhás eile
Ar do shonsa
Cé chomh minic is is gá dom titim amach as poll an bháis le bheith beo
Múchaimse bun toitíní na móimíntí sin i d'éagmais
Á mbascadh in aghaidh cuimhní
I ngan fhios leanaim orm do do lorg
Sa taibhreamh atá istigh ionam
Tá sé sin, leis, caillte anois agam
An taibhreamh sin is é líonta le min sáibh

Maighdeanas

Feicimse mé féin crochta

Bun os cionn, ar rópa,

Agus fiú sa riocht sin

Luascann mo cholainn

I dtreo do cholainne noichte

Lámhacán

Ón doircheacht bhog sa cholainn i dtreo na doircheachta

Tugann tú faoin maighdeanas a thagann de thuairt anuas ort

A chur i leataobh

Agus craiceann na doircheachta a leathann idir mé is tú

Leanann dá bhrioscarnach

Ba ghnách leis an muir

Ba ghnách leis an muir
Teacht i dtír ag do chosa
Mar sin ní aithním ó thalamh an domhain í
I d'éagmais-se
D'imigh, leis, séasúir uile na mara
Nuair a d'imigh tusa
Agus ar ancaire ionamsa tá
Talamh bhuartha na dúile mire
Fanaimse anseo ag feitheamh
Leis an muir a d'imigh
Nuair a shiúil tú uaim

Istigh is amuigh

1.

D’éiríos im sheasamh

Mhúchas

An fhuaim a bhain le gach séasúr díot

A bhí á craoladh agam

Inis dom conas

Ceol na gcuimhní ort a chosc

Cuimhní a carnadh go cumhra im chroí istigh

2. Istigh is amuigh

D’osclaíos teach an té atá istigh ionam

Teach a bhí faoi ghlas leis na cianta

Duine nua i ndiaidh a chéile

Ag gabháil amach asam

Slua den sórt sin

Ag iarraidh teacht amach asam

Ceithre bliana is tríocha

'Cén fáth a scríobhann tú dánta?

Imigh is bí i mbun staidéir.'

Mo Mham a deireadh é seo

Agus Daid

Dá bhfeicfeadh sé rud éigin liom i gcló

Thaispeánfadh sé do dhaoine go mórtasach é …

Daoibhse beirt na blianta seo

Ceithre bliana is tríocha

1.

Scláta, leabhar, agus toirtís* lán d'uisce caite thar mo ghualainn agam

Seo chun na scoile mé

Ón mbaile go dtí an scoil

Cachtais righne ina bhfál tiubh an bealach ar fad

Sádh isteach i m'inchinn iad

Le ceithre bliana is tríocha anuas

Tar éis phaidir na scoile smaoineamh an lae

'An rud a chuirtear fásfaidh sé

Mar a labhraíonn tú is ea a fhreagrófar thú

Cén fáth labhairt go garbh mar sin!'

Tá fál tógtha agam leis an smaoineamh suáilceach sin

Ar dhá thaobh an bhóthair ceithe mhíle is tríocha seo atá ar aigne agam

----

*pota cré i bhfoirm toirtíse a choinníonn an t-uisce fionnuar

2.

Labhraíodh Balu go tréan

Ba nós leis *bhajan* a chrónán

Bhímisne ag cur isteach air agus thugaimis *Dagdya* air –

Dundarlán –

Ní dhéanfadh sé ach clocha a ardú

Ní chaithfeadh sé riamh linn iad

Bhíodh sé i gcónaí ag tarrac na gcos agus ansin gan choinne

Chloisfeá na heascainí uaidh

Foc do mháthair foc do dheirfiúr

Nó bheadh sé ina shuí gan gíocs as

Laethanta fada as a chéile

Cérbh é féin, cén saghas ab ea é

Ní raibh puinn cur amach againn air

Ach an lá nárbh ann dó níos mó

Níor imríomar le boinn rubair mar ba nós linn

Ná le mirlíní, *tabhu* ná fiú *viti-dandu*

Shuíomar faoin gcrann tamaraine sin uile

Ag déanamh breacaireachta sa dusta ar an talamh

Ar feadh dhá lá . . . nó trí, faic eile

Ar an gceathrú lá

Léimeamar isteach san umar uisce sa ghleann uachtarach

Agus thosnaíomar ag imirt mirlíní

Faoin gcrann tamaraine

3.

Faoi mar ba ruball luascach mo Dhaid a bhí ionam

Sheasainn laistiar de chun éisteacht le scéalta as na *Puranas*

Is gan uaim ach an sos tae is na brioscaí ime

Mé crochta anois ar an téad

Idir creideamh agus ainchreideamh

4.

Agus sampla Dhaid á leanúint agam chaitheas an mhuince *tulsi*

Bhí cosc ar fheoil is ar iasc sa bhaile

I gceann na haimsire fuair Daid deacair é staonadh uathu

Níor bhaineas-sa riamh an mhuince bheannaithe díom

Chuir ceol an *aarti* draíocht orm

Cloiseann tost m’aigne fós macalla

Ón *tal* is ón *chiplya*

Daid sa leaba anois agus rachtanna casachtaí air

Feicimse é sa phortráid de Shri Gajanan Maharaja ar an bhfalla

É ag gol agus a bhéal camtha

Agus timpeall a mhuiníl

Tá bláthfhleasc santail ag bailiú dusta

5.

Cuma an mhadra bhacaigh ar Dhaid bocht

Is é ag stánadh ar an tsíleáil

Beireann mo mhac greim docht ar mo chosa

Díreach mar a dheininn féin

Is mé im gharsún

Cuirim ina sheasamh ar mo dhá spág é is tugaim ar siúl é

Daid ag faire orainn

Agus a dhá chos phairiliseacha ar crith

Faoi mar a bheidís sna trithí gáire

6.

An lá deireanach ar scoil is bríste gearr orainn

Fuaireas an toradh a bhí uaim

Vimal ag glaoch orm laistiar díom

Mise sínte sa chlós súgartha

Agus cad a tharla

Shín sí mangó chugam is ar sí

‘Ná déan dearmad orm anois’

B’in an t-aon radharc románsach as an gceithre bliana

Is tríocha anuas

Agus mé ag dul siar air arís is arís eile
Faoi lánluas tríd an tsráid seo 120 troigh ar leithead
Thar ucht na cathrach seo.

7.
D'fhág Lata an scoil
Tar éis rang a ceathair
Bhí nóta á scríobh agam féin is ag Subhash chuici
Maim agus Shevutai ag breathnú orainn trí scoilt sa doras
Iad ag éisteacht lenár gcabaireacht
Nuair a sheasadar ár n-aghaidh amach thugamar do na boinn é
Níor éirigh linn fós dul i dteagmháil le Lata
Agus a insint di cé chomh mór is a bhraithmid uainn í
Ina dhiaidh sin nuair a bhuail sí liom
Tar éis an-chuid blianta
Labhair sí faoi go leor leor mionrudaí seafóideacha
A tharla di tar éis di an scoil a fhágáil
Is faic á rá aici faoin méid a tharla sular imigh sí
An Lata úd a d'imigh is earraí an tí carntha ar thruicilín
Níor fhill sí riamh

8.

Thagadh Daid abhaile déanach gach aon lá

Bhíodh raic idir é féin agus Maim gach aon lá

Deireadh Maim, ‘Cad atá in easnamh orm?’

Bíonn cluasa fada ar na rudaí beaga

Nuair a bheadh an clampar thart théimis a chodladh

Agus Daid in aice linn, thugadh sé milseáin dúinn

Chodlaíodh Maim ina haonar sa leaba acusan

An lá dár gcionn i dteannta Dhaid théimis go dtí an *chanawala*

Ag stánadh ar shúile ata Mhaim

9.

Thagadh Mamó ar cuairt ó Mhumbai

Sólaistí is gach aon saghas stuif aici

Leis an airgead póca a bhí coigilte againn

Cheannaíomar uaithi earraí go leor

Vallait, fáinne eochracha, peann, peann luaidhe, boscaí beaga,

Boscaí folmha *mithai*, dialann, siosúr ingne,

Fuaireas-sa lascainne speisialta

Blianta fada ina dhiaidh sin

Nuair a tháinig tuiscint chugam

Thuigeas cad a theastaigh ó Mhamó a rá

Nuair a dhíol sí stuif linn

10.

Bhínn ag falróid thart le Mamó

Kala Ghoda, the Gateway of India,

Dhobi Talao,

Kala Ghoda, Gateway of India,

Dhobi Talao, Aquarium, Church Gate,

Marine Lines, Old Woman's Shoe,

Rajabai Tower, Queen's Garden,

Opera House, Two Elephants, Khotachi Wadi,

Gaay Wadi, Kalba Devi,

Chonaic mé na pictiúrlanna, an Eros, Apsara, Minerva, an Maratha
Mandir,

Bhaineas aoibhneas as an *bhel, bhajiya, batata vadas, pani puri*

Agus mo rogha *anda kulfi*

Thugaimis cuairt ar ár ngaolta i bhfochair a chéile

Fuaireas bosca d'uirlisí geoiméadrachta ó Mhamó Kamli,

Pionsailí dathadóireachta,

Scriosáin, seanleabhair scéalta is leabhair nótaí,

Ó Mhamó Ranade fuaireas deich rúipí gach uair a thugamar cuairt uirthi

I dteach na Mamónna in Model House

Suite chun boird is mé ag ithe *chapatti* le *ghee* is siúcra

Shuíodh Mamó ar an urlár is d'íosfadh aon ní a thabharfaí di

Tae á ól aici as cupán a raibh a chluas briste

Ní íosfainn faic

Ag Mamó Baya in Tardeo

Mar bhí deilín aici, 'Nach leor sin? An leor sin?'

Ag an Mamó úd a raibh a guth caillte aici

Bhí scata cat

Agus d'íosfaidís brioscaí

Is chacfaidís ina rogha áit

Is bhíodh daoine aite ag teacht ar cuairt chuici

An t-am ar fad

Deireadh mo Mhamó liom

Pé rud ina taobh tá rud amháin mar gheall uirthi

Is fearr léi cait ná daoine

Is milse é an *bhakari* aici

Ná *bhakari* ár ngaolta gairide

11.

Nuair a bhíos óg níor thuigeas

Cén fáth a rithfeadh mo chairde uaim

Dá bhfeicfí i dteannta Gayakwad mé

Nuair a d'fhás mé aníos

Bhí compánaigh liom a mhallaigh Mahatma Gandhi

Mise a bhí chun tosaigh ar chách sa rang staire

D'fhoghlaimíos rudaí nach raibh ceart sa tír seo

Sa ghealladh a bhí le haithris againn

Gur 'deartháireacha sinn go léir'

Thuigeas gur sa ghealladh amháin a bhí sé sin

Is é an rud a thuigeas dáiríre pé áit ina raghainn

Gur *O.B.C.* a bhí ionam agus an duine eile ina *B.C.*

Bhíodh seisean ag barrastóireacht orm agus deiseanna go leor aige chuige sin

Is mise i m'íochtarán aige

Is mé ag iarraidh é a baint dá bhoinn

12.

Níl aon bhaile dúchais agam

De réir a chéile

Deineadh giorrú ar mo sheoladh

De réir a chéile agus mé ag fás aníos

Bheadh ainm postoifige éigin feicthe agam, a leithéid seo de *taluk*
A leithéid seo de cheantar, ansin a leithéid seo de phostoifig, a leithéid seo
De *taluk,* a leithéid seo de cheantar
Anois níl sa phostoifig, sa *taluk*, sa cheantar ach Mumbai
De réir a chéile d'éirigh mé neamhspleách
D'éiríos domhanda
Fiú anois tá mo chairde ina leithéid seo de shráidbhaile
Ag brath ar chúinsí mar a bhí

13.

An bhfuil a fhios agat, bhíodh nótaí á gcoimeád againn an uair sin
Mar gheall ar ghlacaireacht
I dtosach, uair nó b'fhéidir dhá uair sa lá, ansin trí bhabhta sa lá,
Ansin uair nó dhó sa tseachtain
Ina dhiaidh sin uair amháin sa tseachtain agus mar sin de
Ní thuigim cén fáth
Ach de réir a chéile chuaigh na nótaí i laghad
Agus sinne a mbíodh Kakodkar, *Haidos* agus *Iblis* á léamh againn
Gan choinne thosnaíomar ag léamh Grace, Chitre, Surve, Mahanor, Dhasal *et al*

14.

Níor chaith mná na dtreibheanna
Mórán éadaigh

An mhallacht chéanna orthu is a bhí ar réaltóga scannán

Ba nós linn ceithre nó cúig chiliméadar cois canála a shiúl

Ag cur na súl tríothu

Ní raibh le déanamh ansin ach suí cois uisce na ndraenacha

Agus sinn ag smaoineamh ar na radhairc sin

Arraing trínar n-anam

15.

Ashok ina shuí os mo chomhair, brúnn a chuid spéaclaí siar,

Sinne ar ais ón gcanáil agus cailíní idir chamáin againn

Na mná oibre sna goirt is a gcuid leiseanna laomacha

Gleadhradh báistí ar fud na canála go léir

Cúpla duine acu ar a gcromruathar ag lorg foscaidh

A gcuid sáirithe craptha aníos acu

An bheirt againn faoi bhriocht ag stánadh orthu

Ag samhlú cluiche *kho-kho* leo, á mbrú go séimh ón gcúl,

Á rá leis an mbean sa ghort, 'Imigh!'

Á rá leis an mbean cois canála, 'Imigh!'

16.

Comharsa bhéal dorais dúinn ab ea Paul

Sheinneadh sé an *Bulbul tarang*

Amuigh ar an tsráid *dholakithe* á mbualdh ag Dindya

I dteampall Vitthal chuir an *kirtankar* agus an *chiplya* aige

Iontas ar chách

Kishori Amonkar, Shobha Gurtu á chanadh ag Shobha

Uair amháin chan sí *‘More ghar aye sajanva…’* domsa

Is cuimhin liom go leor

Amhránaithe agus ceoltóirí

Socraithe síos san árasán seo anois éistímse le *Possession*

Ar an seinnteoir dlúthdhioscaí

Hariprasad Chaurasiya le Zakir Hussain

Cá bhfuil siad go léir – Paul, Dindya, Shobha

Tá bualadh bos mór tuillte acu agus an liú

‘Kya baat hai!’

17.

Cad d’fhoghlaimíos sna ceithre bliana is tríocha

Mar a chuirfidh tú bainfidh tú

Suím síos chun an uile rud a ríomh

Dhá ghloine trí huaire in aghaidh na seachtaine

Dhá thoitín sa lá

Dhá scroid agus dhá bhéile sa lá

Tae dhá uair, sin uile, *bourn-vita* uair amháin

Ar a hocht a chlog ar maidin

Piollaire amháin le haghaidh brú fola

Piollaire suaimhnis amháin

Uair an chloig le haghaidh na nuachtán

Uair an chloig le haghaidh ríomhphoist is idirlín

Ceithre chuairt sa lá

Seacht nó ocht de ghlaonna gutháin

Dá mbeadh an strus iomarcach, deich nóiméad *dhyāna*

Deich nóiméad d’análú suaimhneach

Deich nóiméad siúlóide

Deich nóiméad ceoil

Deich noiméad spraoi leis an bpáiste

Deich nóiméad comhrá leis na tuismitheoirí

Deich nóiméad le haghaidh dinnéir agus mé ag breathnú ar an mbosca

Deich nóiméad tête-à-tête le bean an tí

Cúig nóiméad suirí

Cúig nóiméad ag teacht abhaile agus an coiscín orm

Ar an gcúigiú nóiméad an bruscar a chaitheamh amach agus dul a luí

An cluiche céanna uair éigin eile

Sna ceithre bliana is tríocha sin uile atá foghlamtha agam

An spraoi go léir a bhaint as an saol

Agus é a iompú ina ghnáthamh

18.

I dtreo is nach dtitfeadh Skylab anuas orainn

bhailíomar síntiúis agus bheartaíomar

ar *puja* a dhéanamh d’fhonn *Chedoba* a shásamh

nuair nár chuir *Chedoba* ag titim anuas orainn é

D’itheamar *jilebis* as siopa Shankar Bhujari

Mar gur mheas sé go dtitfeadh Skylab anuas orainn

Cheannaigh Daid rudaí deasa dúinn

A chosain tuarastal míosa

Nuair nár thit Slylab orainn

D’itheamar *bhakarithe* ar feadh míosa is é déanta as *milo*

Ar eagla go dtitfeadh Skylab orainn

Dhein Maim *vrat* sé Luan déag as a chéile

Nuair nár thirt Skylab orainn

D’itheamar caoireoil ar an Luan

Agus chríochnaigh Maim fuíollach an anlainn

Ar an Máirt

Nuair a shamhlaíomar go dtitfeadh Skylab orainn

Bhailíomar go léir le chéile

Agus chodlaíomar amuigh sa chlós

An lá ar thit Skylab

Bhíomar go léir scriosta

Is sinn ag stánadh ar an spéir

Thit ár gcodladh orainn, traochta,

Ag súil leis an mbás

Bhí mearbhall orainn an mhaidin dár gcionn nuair ba bheo dúinn

Ar nuacht 7.04 dúradh gur thuirling Skylab san aigéan

Ar 7.10 chuamar go léir ag snámh

San abhainn go sona sásta

Agus ar fhilleadh abhaile dúinn bhéiceamar, ‘Foc hó! Foc máthair Skylab!’

19.

Bhíomar measctha suas an uair úd

Shuímís faoin gcrann mangónna i mbun staidéir

Nuair a bhí leamhas orainn

Leagamar mangónna

Is d’itheamar iad

Suímse anois os comhair an teilifíseáin sa bhaile

Ag iarraidh mo dhúil a choimeád beo

Ag fanacht go dtitfidh a chodladh ar mo mhac

Sa deireadh

Caithim toitín

Agus sínim lámh thar cholainn mo mhná atá imithe a luí

Titim im chodaldh, cortha

20.

Bhasadya – an duine piachánach –

Thugadh sé mé go dtí siopa an *farsanwala*

Cheannaíodh sé stuif dom a thaitin liom

Gathiya, nó *khaman* nó *shankarpalya*

Agus folach bíog á imirt againn san iarnóin

Théadh sé i bhfolach laistiar de bhean an mháistir scoile

Thugadh sise chun a leapa féin é faoin mbraillín

Um thráthnóna laistiar den bhainian

Shuíodh sé le Nanda a raibh cónaí uirthi sa chéad lána eile

Agus síorchomhrá aige léi

Mise ag stánadh romham ar an tsráid agus milseán miontais agam á dhiúl

Istoíche ba nós leis breathnú isteach trí scoilt san fhuinneog

Agus breathnú ar Bhapu agus Aintí ag iomrascáil

Ansin luíodh sé taobh liom sa leaba

Amuigh sa chlós

Agus scéalta púcaí aige dom

Chuireadh sin eagla orm

D’fháiscinn chugam féin mé

Is fhliuchadh sé a bhríste.

21.

Dá n-imeoinn ina lár ar fad

Ní bheadh daid ag Dhullu níos mó

Ná céile fir ag Smruti

Ní bheadh mac níos mó ag Maim is Daid

Bheadh cara amháin níos lú ag mo chairde

Bheadh namhaid amháin níos lú ag mo naimhde

Ní bheadh Eagarthóir ag filí níos mó

Bheadh comharsa amháin níos lú ag na comharsana

Bheadh tionónta amháin níos lú ag úinéirí an fhoirgnimh seo

Bheadh custaiméir rialta amháin níos lú ag an siopa tobac

Bheadh paisinéir amháin níos lú ag an tiománaí ricseá

Bheadh síneadh láimhe níos lú ag fear an phoist le linn Diwali

Ní bheadh ‘an fear a d’ardaigh a lámh’ ag na fairtheoirí níos mó

Beidh ball níos lú ag an mbardas

Caillfidh MTNL, BSES custaiméir amháin

Úinéir an chomhlachta a n-oibrím ann

Caillfidh sé duine a chuir gnó ar fáil dó

Caillfidh mo chúntóirí an saoiste atá acu

Caillfidh mo thiománaí a jab

Bheadh sé sin go dona ar fad

‘Thóg sé an t-arán amach as mo bhéal

An cunús! Fear maith ab ea é

Dá mbeadh orm obair go déanach thabharfadh sé leathchéad sa bhreis dom.’

GLUAIS

Dhullu ainm ceana ar Dhruva, mac an fhile
Gailearaí Jehangir an gailearaí ealaíne is tábhachtaí in Mumbai
Aarti searmanas Hiondúch ina mbogtar lampa nó lampaí i gciorcal mar ómós do dhia nó do dhuine éigin; amhrán nó cantaireacht mar thionlacan leis go minic
Taki Pathar cnoc beannaithe dar leis an seict Natha; agus é ina gharsún thug an file cuairt, i dteannta a athar, ar dhaoine a bhaineann leis an dream sin
Daler Mehendi popamhránaí Iartharach de bhunadh na Puinseaibe
Balak Mandir ainm ar naíolann. 'Teampall na leanaí' is brí leis.
Pond's Dreamflower ainm ar thalcphúdar cumhra
Marine Drive bóthar cáiliúil ar Chladach Thiar Mhumbai ar a dtugatr chomh maith 'Muince na Banríona', ainm a théann siar go dtí aimsir na gcoilíneach
Cainéal V cainéal ceoil ar an teilifís
Old Spice lóis iarbhearrtha
Kal teideal úrscéil Mharaitise le Shyam Manohar
V.T. Victoria Terminus stáisiún ceann aistir Mhumbai a bhfuil ainm nua anois air, Chattrapati Shivaji Terminus (CST)
Blitz seachtanán tablóideach a fhoilsítear in Mumbai
Hutatma Chowk tráth mar phríomhchearnóg cheantar gnó na cathrach ar a dtugtaí 'Scairdeán Flóra', in ómós don bhandia Rómhánach. Hutatma Chowk, 'Cearnóg na Mairtíreach', a thugtar anois air i gcuimhne ar na hagóideoirí a mharaigh na póilíní le linn na 1950í nuair a bhí stát dá gcuid féin, Maharashtra, á éileamh ag an bpobal ann.
Hindustani 'na hIndiaigh', ainm ar scannán 'tírghrách' Hiondúise
Amirati, Puris, Lintas, Trikaya, HTA, Triton, Adfactors comhlachtaí fógraíochta in Mumbai
Samantha Fox popamhránaí agus ceiliúrán Sasanach
Milan Kundera scríbhneoir Seiceach
Dilip Chitre file Maraitise a réitigh an leagan Béarla den leabhar seo agus a bhfuil sliocht as réamhá an leagain Bhéarla sin anseo againn
Zebunnisa Moslamach mná i sraith de dhánta Maraitise de chuid Dilip Chitre dar teideal *Muhalla na Draíochta*
Ekun Kavita Mórbhailiúchán dánta (trí imleabhar) le Dilip Chitre
Pedru Uncle nó Uncail Pedro, ainm Caitliceach, Portaingéalach as Goa. I mBéarla na hIndia, cuirtear le hainm seandaoine é mar ómós
Bidi toitín garbh ina mbíonn tobac nó planda eile
Om Namah Shivaya mantra nó cantaireacht in ómós don Tiarna Síve
Buland Bharat ki Buland Tasveer Hamara Bajaj gligín fógraíochta raidió agus teilifíse atá dírithe ar an meánaicme uaillmhianach chun an scútar Bajaj a dhíol

Kal Bhi Aaj Bhi Kal Bhi VIP gligín fógraíochta chun fo-éadach a dhíol. Beidh tú i do VIP má chaitheann tú an fo-éadach ceart
Chakradhara ceannaire ar an Mahanubhav, seict ón 13ú haois. Féachadh air mar dhia. Clasaiceach próis sa Mharaitis is ea an *Leelacharitra* a chuireann síos ar a theagasc agus a chuid gníomhartha. Tagairt do scéal sa leabhar sin atá sa dán *Aonghnéitheacht* anseo
Samadhi an staid aoibhinn sin nuair a dhéantar aon de spiorad an duine agus an spiorad cosmach
Welcome 352 drúthlann atá (nó d'fhéadfadh a bheith) i lár Mhumbai
Sai Baba ainm ar Mhoslamach naofa, é á adhradh ag Moslamaigh agus Hiondúgh araon. É curtha in Shirdi, ionad oilithreachta idirnáisiúnta.
Mohenjo-daro (Teamhair na Marbh), suíomh seandálaíochta sa Phacastáin, luathlonnaíocht uirbeach
Dagdya leasainm Maraitise atá bunaithe ar an ainm Dagdu ('cloch'); thugtaí ainmneacha diúltacha do leanaí in Maharashtra chun an drochshúil a sheachaint. 'Dundarlán' is brí leis, 'ceann cloiche'.
Tabhu an mirlín mór
Viti-dandu cluiche traidisiúnta a imríonn buachaillí Maharashtra le maide fada agus maide gearr
Puranas scrioptúir ársa
Muince tulsi muince nó paidrín as adhmad dubh basail a chaitheann na Vaishnavas, adhraitheoirí Vishnu, mar chomhartha sainaicme
Tal agus chiplya cnaguirlisí a bhíonn mar thionlacan le *bhajan*, amhrán deabhóideach
Shri Gajanan Maharaj gúrú áitiúil a raibh cumhachtaí míorúilteacha aige
Vimal ainm ar chailín
Subhash ainm ar bhuachaill
Shevutai ainm ar chailín: 'Shevu'+'tai' (deirfiúr nó gaol gairid níos sine)
Lata ainm ar chailín
Chanawala duine a dhíolann sicphiseánaigh rósta
Mithai milseáin a dhéantar as bainne is siúcra
Kala Ghoda An tEach Dubh (Maraitis काळा घोडा), dealbh den Rí Éadvard VII tráth i gceantar gnó Mhumbai ach tá sé féin agus a chapall curtha isteach i múseam-zú ó shin. Lean an t-ainm ar an gcearnóg inar sheas an dealbh
The Gateway of India an geata áirseach ar asplanád thoir Mhumbai agus é ann ó aimsir na mBriotanach

Dhobi Talao cearnóg stairiúil in Mumbai theas

The Aquarium an Taraporevala Aquarium in Mumbai theas

Church Gate críochfort iarnróid an Western Railway i gceantar gnó Mhumbai
Marine Lines stáisiún traenach in aice le Church Gate

The Old Woman's Shoe, The Rajabai Tower búnus na n-ainmneacha áite seo dearmadta ag pobal Mhumbai
Bhel, bhajiya, batata vadas, pani puri, anda kulfi saghsanna bia
Chapatti slimarán leathan
Ghee im gléghlanta
Bhakari saghas aráin
Gayakawad sloinne i Maharashtra. Is minic a thugann sloinne duine le fios cén aicme lena mbaineann sé agus tagraíonn an file do dhuine sa dán seo ar *dalit* é, duine den aos seachanta, cé go bhféadfadh an sloinne tagairt chomh maith céanna d'aoire (*dhangar*) nó do dhuine 'uasghrádaithe**'**
B.C. De réir an Bhunreachta, is ceart 'the scheduled castes' a thabhairt ar na sainaicmí is ísle ach tagraítear fós go coitianta dóibh mar B.C. ('backward castes'). Focal eile ar an aos seachanta is ea *Dalit* cé gur mhol Gandhi an téarma *Harijan*, 'páistí Dé'
O.B.C. Ciallaíonn sé sin 'other backward castes'. Tá na hIndiaigh an-tógtha le giorrúcháin
Taluk rannán riaracháin
Kakodkar scríbhneoir ficsin sa Mharaitis
Haidos, Iblis irisí gnéis
Grace, Chitre, Surve, Mahanor, Dhasal ainmneacha ar fhilí Maraitise ó na 1960í agus na 1970í
Kho-kho cluiche tóraíochta idir foirne
Bulbul tarang téaduirlis a sheinntear le méarchlár
Dholaki druma láimhe
Vitthal an leagan Maraitise den dia Visniú
Kirtankar duine a chuireann *kirtan/keertan* i láthair, léiriú ceolmhar drámata ag moladh Dé agus na naomh
More ghar aye sajanva… amhrán sa scannán *Imaandaar* (1987)
Kya baat hai! mo cheol thú!
Kishori Amonkar, Shobha Gurtu, Hariprasad Chaurasiya, Zakir Hussain amhránaithe agus ceoltóirí clasaiceacha comhaimseartha Thuaisceart na hIndia
Dhyāna as an bhfocal sin a thagann Chan agus Zen
Puja deasghnáth Hiondúch
Jilebi milseog
Farsanwala siopa milseog
Skylab sheol Ionad Spáis an Chinnéidigh, NASA, an Skylab i mí na Bealtaine 1973. Thit sé as a chéile agus bhain smiongar de an Domhan amach i mí Iúil 1979, rud a chuir imní ar a lán. Is cás leis an bhfile an éifeacht a bhíonn ag an teicneolaíocht ar chultúr na hIndia
Chedoba dia áitiúil a chuireann an ruaig ar an olc
Milo plúr saor a dhíoltar i siopaí ciondála

Vrat céalacan, sa chás seo bean ar céalacacan gach Luan ar feadh 16 Luan as a chéile chun fabhar nó beannacht a fháil ó dhia éigin di féin agus don teaghlach go léir
Bhasadya leasainm a chiallaíonn duine a bhfuil piachán air
Bapu leasainm ar bhuachaill
Diwali féile na soilse idir lár Dheireadh Fómhair agus lár mhí na Nollag
MTNL comhlacht teileachumarsáide
BSES comhlacht cumhachta

HEMANT DIVATE IN CONVERSATION WITH DR MÍCHEÁL Ó hAODHA

I remember my childhood very vividly. It was spent in a very small and beautiful village. Shenva. There were not many luxuries. The village at that time seemed to be equipped with all the basic amenities and well contained. Everybody knew everyone else, all came together and shared each other's joys, sorrows and food. Everyone was connected. There was a human touch which I miss very much now.

The village school was a make-shift institution with classes sometimes taking place under the peepal tree or in the Gavdevi (village deity) temple. Two divisions were frequently accommodated together. There was, of course, no library. The school, as with everything else in the village, was very basic. But I had wonderful teachers who taught us so lovingly; they were totally committed and involved in every aspect of our learning.

I was introduced to poetry for the first time then; it was taught in a very fascinating and dramatic way which left me totally enthralled. Hooked. Entertainment via technology was almost nil. No TV, no library and no movie theatres. The radio was a new entrant as a means of entertainment. We had to depend on religious festivities and fairs to entertain us. Village folk would come together irrespective of their faith to celebrate all the religious festivals, marriages, and naming ceremonies and so many other occasions. The *jatras* (Hindu fairs) had *tamasha, lavni* and theatre performances which used to be all musicals, while the Muslims celebrated Urs (Muslim Fair) which had *quawali* performances.. There used to be moving talkies also, showing a 15 minute film.

A radio was owned by only a few, a prized possession. It was the only means of entertainment and news. Our window to the outside world. TV was unheard of. Once a friend after visiting a tourist place called Mahabaleshswar, excitedly told us that he had seen a radio with moving pictures and it was called a TV. This was most awe inspiring news. Music and moving pictures together!

For me, the only music I was exposed to in my childhood was that of the chirping birds, the *bhajans* sung by the villagers in the temple and that of Vasudev who used to visit each household every day singing *bhajans* in his melodious voice while playing his stringed instrument. Now, when I look back, I think that all these things (in spite of being most basic by any standard) laid the foundation somewhere within me towards becoming a poet. The songs and the stories heard by me made me want to write; I realized that writing was the only thing I was born to do.

My family and I then moved to a bigger place, but still only a small town, called Shahapur where I could continue my further studies from grade 8. This was a turning phase in my life as I could lay my hands on books of poetry and stories to read. I even had access to a small library. I loved to read and would read voraciously at least 2 books a day. I wrote my first song during this period.

As years flew by, I had to move to the mega city of Mumbai to continue my college education. It had a huge library which was always a place of attraction and importance to me. I had access to many books of poetry. I wrote my first poem during my train commute to and fro to college on a rainy day. It was the 15th of July, 1984. This was the most joyous and

liberating moment of my life. I felt a deep sense of fulfilment and achievement. A poet, that's what I was going to be.

I would write a poem each day – in fear of losing my writing skills. I gained confidence through this and started sending my poems to poetry competitions. I won many awards, which was very encouraging.

Looking back, all these initial episodes and influences drew me to the world of poetry and writing. I am very grateful for that. Besides writing, I like to translate, edit and publish poetry. I like to travel to new places; it helps to gather a lot of experience as well as to appreciate and respect other cultures. I like to read poetry, poetry criticism, selected fiction and non-fiction, though poetry remains the closest and gets most of my attention.

Good poetry often gets marginalized and mediocre poetry is glamorized and made available to readers. I guess it happens because profit is the sole consideration and nothing else matters. This is true for all the regional languages of India as well as English. Good poetry gets sidelined, lost. This is because undue limelight is focused on mediocrity, good poems are not included in text books for young students studying literature, the wrong people are in the right places i.e. on literary committees. The syllabus makers. But still, a few poets writing in their respective regional Indian languages, as well as in English, are trying to get heard and read. They are the ones who are actually keeping the languages alive.

Mainline publishers in India, just like all over the world, are publishing mediocre literature to sustain their publishing houses irrespective of what is being dished out to the public. I do not blame them since for them this is purely business and nothing else. As for me, as a publisher, especially of poetry. this is painful as I believe that good literature can and is very instrumental in changing society for the better provided it is given a strong platform and support by the respective governments and institutions and, of course, by the publishing houses themselves.

To sustain your lifestyle, whatever it may be, to pay your bills and be responsible for the future of your loved ones, just being a poet doesn't help. You have to be accountable. In India, there is no support given by the government to the immediate family after a poet's death. It is a sad thing if the survivors have to ask for financial support. This should be extended and given without asking.

The world is a huge and lovely place; we humans inhabit different parts of it. Each part has its own identity, heritage, culture, language and way of life. This is a very beautiful aspect of life. To understand and appreciate this aspect, literature and art play a very important role.

It is impossible to know all the languages and their respective dialects. Here translation becomes a necessity and plays a very crucial role. It bridges the huge gap between two cultures. You can read the works of other writers and poets because of translations; it leads to a better understanding of the poet and his work. It gives a poet a wider and more diverse audience. Translation is very instrumental in bringing the world and its people closer

together. To me, as a translator, it is most satisfying if the job is well done and it gives me happiness, a sense of sharing something very valuable, to be able to bring a piece of poetic work to a wider audience.

Modernity? Yes, it motivates my artistic sensibilities; but I think that I am privileged because other than the influences of modernity, experiences gathered from childhood years spent in small villages and towns as well as the transition to a big mega-city like Mumbai and my life there have influenced me deeply. All these experiences have been very enriching and have influenced my writing sensibilities too. It's like I have been to the pastures on both sides.

Mumbai has been the focal point in a lot of my poems. Life in Mumbai since I came to live here, the onset of globalisation and the various effects of it on Mumbai, all have given me enough experiences for a lifetime and continue to do so. It is like seeing a different and a new Mumbai every day. I am trying to project the impact of globalization on me through my poetry and its different layers. I write spontaneously, responding to the urge in me which may have been instigated by experiences, thoughts or happenings which have influenced my life.

There has been a huge impact on my thought processes by such great personalities as Buddha and Gandhi, the epics of Ramayana and Mahabharata, mythology and so on. It is like a huge reference library within me. I am very happy that you have noticed that in my poetry I put a lot of emphasis on the importance of reflecting, waiting, meditation and patience. These qualities, if encouraged by each and every individual in themselves and others, would improve the condition of the whole world. Yet, these traits are slowly vanishing. Youth should be nurtured, good values and culture should be inculcated in them right from their childhood. This will ensure a better world for all of us and for future generations too.

I am basically a very curious person, I am always asking questions. Fortunately, I do not get embarrassed or feel awkward or ashamed to ask them. Otherwise my curiosity would have been quenched and that would have affected my writing. There is a constant bombardment of questions in my mind: Is God really there? What will happen to language? And so on. I have written a long poem in Marathi called *Just Cannot Stop*, which is a part of my second collection of poems in which I have asked a slew of questions, many of an apocalyptic nature.

It is very rare today that you will encounter genuine, honest, real people, friendships or works of art. Superficiality and mediocrity in all areas related to the human sphere are at an all-time high; how can creative or performing arts be left untouched by them? Art has always been given the back seat or sometimes no seat at all! To add to this just imagine when good, original and genuine work is ignored and mediocre work is encouraged and put on a pedestal with the help of glamour and other tactics. Who suffers in the end? Yes, of course, society.

All art forms, especially genuine, good work, should be encouraged and made available to a wider audience. It will ensure a more refined and an articulate society. The quality of art dished out to its audience can be gauged by seeing the state of the society of that respective country and to the educational quality offered in its school and colleges. This

is a turbulent phase that we are going through; I hope the sediments of superficiality and mediocrity settle down soon and make way for a better society which is more appreciative of art.

It does give me a lot of satisfaction as a poet that my work has been translated into other languages and can now reach a wider audience. This whole experience of my work getting translated, often by persons/poets unknown to me, simply because they have loved my poems, is very humbling.

English is a very important language of communication in India, especially in schools, colleges and offices. It is spoken widely in India, correctly and also is a concocted way. It has seeped in all directions and we definitely cannot ignore it; in fact English is the favoured language of many. A language for the head, a practical one. Poetry is something which should come from the heart and in a language which belongs to the heart and what could be better than your mother tongue!

An guthán mar nasc lena bhean is lena mhac, caidrimh bhriste, líonann an file na folúis atá ina shaol le teilifís, le cógais is le dánta tinnis; aonarán é i measc shluaite Mhumbai. Más leigheas ar an bpian í an phian, más leigheas ar an dólás é an dólás, feictear sna dánta láidre seo an chalmacht is gá a bheith ag duine sa saol atá inniu ann.

Derry O'Sullivan

Tá filíocht Hemant agus an dearcadh atá aige ar an gcruinne aistrithe chuig scata teangacha, Gaeilge anois san áireamh, agus an chosúlacht ar an scéal nach gcailltear puinn san aistriúchán.

Seán Mac Mathúna

Tá an saol nua-aimseartha fite fuaite le dúchas na hIndia san fhilíocht seo. Sreabh an chomhfheasa atá i roinnt de na dánta, glór fealsúnach nach gcloistear rómhinic i bhfilíocht na Gaeilge. Turgnamh fiúntach.

Ailbhe Ní Ghearbhuigh

Baineann na dánta seo, aistrithe ag Rosenstock go Gaeilge, ceol neamhghnách as gnáthghníomhaíocht choirp an duine, as leadránacht an tsaoil agus as gnáthrithim an tsaoil. Is minic an saol inmheánach agus galar intinne mar mheafair sna dánta seo agus an file ar thóir na hindibhidiúlachta agus an dúchais i saol ata báite ag fórsaí domhandaithe. Tá an corp daonna á ionsaí anseo ag smaointe leamha agus ag tráchtearra an chultúir, na teanga agus an duine aonair féin fiú.

Brian Ó Conchubhair

Filíocht an lae ó bhruachbhailte Mumbai. Teas na gréine, boladh an allais is boladh an dealúis, clampar, uaigneas, teannas, tinneas. Uaireanta is ainmhí clóis é an duine anseo, beo ar "Anaphranil (10 mg) dhá uair sa ló," ag féachaint amach dó trí bharraí fuinneoige an árasáin ar an ngrian ag dul faoi. Ach beireann sé bua mar sin féin, i gcomhluadar na ndaoine agus in aoibhneas an nádúir. Cnuasach críochnúil—dánta fada is dánta gearra, paidreacha is dánta grá, agus foirfeacht iontach ar an iomlán acu de bharr bhraistint scóipiúil cheanúil an fhile, agus tíriúlacht na hinsinte i nGaeilge Rosenstock.

Eoghan Mac Aogáin